

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้านร้องดอนชัย อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่

อนุสรณ์ ใจทน¹, ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล², ชีรา ผ่องใส³, กิตติ ยอดอ่อน⁴, อัมพวัน ยันแสน⁵

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร^{1,2,3,4,5}

E-mail.: anusorn.j@rmutp.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ออกแบบลวดลายไทยล้านนาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตกแต่งผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมไม้ไผ่ขดโดยใช้เทคนิคเคคูพาง พร้อมกับวัดความพึงพอใจของผู้บริโภคที่ และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนาด้วยเทคนิคเคคูพาง ในการเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา พบว่า ศึกษาและออกแบบลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวล้านนา โดยเลือกจากแหล่งศาสนาสถานที่สำคัญ จำนวน 3 วัด ได้แก่ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร วัดดวงดี และวัดเจดีย์หลวงวรวิหาร แต่ละวัดมีความโดดเด่นทางด้านงานศิลปวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่แตกต่างกันออกไป วัดพระสิงห์วรมหาวิหารโดดเด่นทางด้านลวดลายปูนปั้น วัดดวงดี โดดเด่นทางด้าน ลวดลายแกะสลักจากไม้ที่มีความงดงามอ่อนช้อย วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร โดดเด่นทางด้าน ลวดลายคำหรือลายลงรักปิดทอง โดยได้นำทั้ง 3 วัด มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ และพัฒนาเป็นลวดลายที่ใช้ในการประดับตกแต่งผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน ผลิตภัณฑ์ของขวัญของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือน กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 25 คน มีความพึงพอใจความพึงพอใจ ต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้านร้องดอนชัย อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการออกแบบ ด้านวิทยากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย มีคะแนนความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด จากทุกข้อของการประเมิน สำหรับคะแนนเฉลี่ยรวมจากทุกข้อที่ประเมินแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขด, ลวดลายล้านนาด้วยเทคนิคเคคูพาง, ชุมชนบ้านร้องดอนชัย, อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่

The Development of Lanna Pattern Bamboo Curl Folk Craft by Decoupage Technique of the Ban Rong Can Chai Community, Sarapee District, Chang Mai Province

Anusorn Jaiton¹, Piyathida Srihawattanakul², Sucheera Phongsai³, Kitti Yordon⁴,
Ampawan Yunsan⁵

Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon^{1,2,3,4,5}

E-mail.: anusorn.j@rmutp.ac.th¹

ABSTRACT

This research designed Thai Lanna patterns to be used to decorate curled bamboo handicraft products using decoupage techniques, while measuring consumer satisfaction and conveying knowledge and technology for developing bamboo handicraft products with the Lanna pattern with decoupage techniques. Data storage – Using the target satisfaction questionnaire and analyzed with statistical statistics, the study found the design of patterns unique to the Lanna people. Choose from three landmark religious sites: Wat Phra Singha Woramahawihan, Wat Duang Di and Wat Chedi Luang Worawihan. Each temple has its distinct cultural features. Wat Phra Singha Woramahawihan stands out for its stucco patterns. Duang Di Temple features wooden carvings with delicate beauty. The three temples of Wat Chedi Luang Worawihan inspired the design and development of patterns used to decorate bamboo handicraft products with Lanna patterns, including home furnishings, gift products, and household products. A total of 25 people expressed satisfaction with the research project. The development of Lanna PatternEd Bamboo Handicraft Products includes the decoupage techniques of the Ban Rong Don Chai Community, Saraphi District, and Chiang Mai Province. Considered as the subject matter for the course were the design lecturers, materials, facilities, and value and usability. The highest satisfaction score from all assessments – For the total average score from each assessment, all aspects showed that all aspects had the highest satisfaction average score.

Keywords: The Development Bamboo, Lanna Pattern Decoupage Technique, Ban Rong CanChai, Sarapee District Chang Mai Province

บทนำ

บ้านร่องดอนชัย ตำบลป่าบง อำเภอสарภัก จังหวัดเชียงใหม่ คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ทำนาเป็นหลักและใช้เวลาว่างจากการทำไร่ทำนา จึงหันมาทำงานหัตถกรรมที่บ้านไม้ไผ่ขัดหรือคนในชุมชนเรียกว่า ครั้วรัก ครั้วหวางหรือเครื่องเงินโดยการนำไม้ไผ่บางซึ่งเป็นไม้ไผ่พื้นถิ่นในชุมชนมาจักเป็นตอกเพื่อเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน (ตอกคือไม้ที่จักเป็นเส้นบาง ๆ ใช้สำหรับผูกมัดหรือสานสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นรูปทรงตามที่ต้องการ) เช่น ถ้วย จาน ฯลฯ แล้วนำมาเคลือบด้วยยางเหนียว หรือ ยางรัก เพื่อป้องกันมิให้น้ำรั่วซึม ยางรัก เป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตเครื่องเงิน ทำหน้าที่ประสานคล้ายกาวหรือเรซินทำให้โครงไม้ไผ่ของเครื่องจักสานให้มีความแข็งแรง ขณะเดียวกันเมื่อแห้งแล้วมีคุณสมบัติคล้ายพลาสติก น้ำซึมผ่านไม่ได้ และยังทำหน้าที่เป็นวัสดุเคลือบผิว และยืดอายุการใช้งานของเครื่องจักสานได้เป็นอย่างดี จากนั้นจึงตกแต่งผิวให้สวยงาม ด้วยการเขียนลวดลาย และได้ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ทำจากไม้ไผ่ขัด เช่น พาน ชันโอ ชันดอก ชันโตก จาน ถาดใส่ของ โคมไฟ และแจกัน ในอดีตการทำไม้ไผ่ขัดในชุมชนบ้านร่องดอนชัยนั้น ชาวบ้านแทบทุกหลังคาเรือนสามารถทำได้ เนื่องจากการถ่ายทอดความรู้ของบรรพบุรุษที่สืบทอดต่อกันมา แต่ในปัจจุบันเนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป การดำเนินชีวิตที่เร่งรีบไปตามภาวะสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ชาวบ้านในชุมชนหันไปประกอบอาชีพอื่น และมีเพียง 15 ครัวเรือนเท่านั้นที่ยังคงประกอบอาชีพไม้ไผ่ขัดน้อย ชุมชนบ้านร่องดอนชัยนั้น แต่เดิมนั้นทำกันในรอบครัวเล็ก ๆ และแต่ละครอบครัวต่างก็ผลิตและจำหน่ายเองจนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2544 ชุมชนได้รับการ

สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ประกอบการทำไม้ไผ่ขัด จึงได้มีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจักสานไม้ไผ่ขัด เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้สนับสนุนหลักในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีคุณภาพจนพัฒนามาเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จนถึงปัจจุบัน

เดคูพาจ (Decoupage) คืองานศิลปะประดิษฐ์เพื่อการตกแต่งแขนงหนึ่ง โดยใช้วิธีการฉีกกระดาษที่ตัดเป็นรูปร่างต่าง ๆ และติดลงบนพื้นผิววัสดุ แล้วเคลือบเงาด้วยวาร์นิชหลาย ๆ ชั้น เดคูพาจ มาจากคำกริยา Decouper แปลว่า “ตัด” และ “ติด” ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการตัดหรือฉีกกระดาษที่มีลายสวย ๆ ออกเป็นชิ้น ๆ แล้วติดลงไปบนวัสดุต่าง ๆ ที่ต้องการตกแต่งบนตัววัสดุเช่น ไม้ กระเบื้อง ดินเผา เครื่องสาน ก่อโลหะ แล้วเคลือบด้วย น้ำมันเคลือบเงากิตติยา (2547)

ในสมัยวิคตอเรีย พระนางวิคตอเรีย และดยุคออฟเวลลิงตันแห่งอังกฤษทั้งสองพระองค์ทรงโปรดงานศิลปะแขนงนี้เป็นอย่างมาก ในสมัยนั้นจะเรียกงานศิลปะประดิษฐ์แขนงนี้ว่า jappanning ตามการเรียกดูที่ติดรูปเคลือบเงาซึ่งเป็นสินค้าส่งออกจากประเทศญี่ปุ่น ทั้งสองพระองค์ทรงโปรดสร้างสรรค์ผลงานและทรงเป็นนักสะสมผลงานศิลปะประดิษฐ์แขนงนี้อีกด้วย ซึ่งถือเป็นยุคที่เฟื่องฟูมากที่สุด เพราะเป็นยุคที่เทคโนโลยี การพิมพ์พัฒนาก้าวหน้ามาก สามารถพิมพ์ภาพสีที่สวยงามได้มากมาย แต่ความนิยมงานศิลปะประดิษฐ์แขนงนี้และงานศิลปะแขนงอื่น ๆ ก็ต้องหยุดชะงักลงในช่วงสภาวะสงครามจนราวศตวรรษที่ 20 งานศิลปะประดิษฐ์เพื่อการตกแต่งแขนงนี้ได้ถูกรื้อฟื้นขึ้นมาอีกครั้งและได้ถูก

เรียกชื่อใหม่ว่า Decoupage อ่านว่า เดโคพาจ มาจากคำ decoup แปลว่าตัด และในปัจจุบัน ศิลปะแขนงนี้ได้รับความนิยมแพร่หลายไปทั่วโลกมากขึ้น รูปแบบของชิ้นงานได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ไม่เฉพาะในเรื่องรูปร่าง สีสันทัน และรูปภาพที่จะนำมาใช้เท่านั้น แต่วิธีการและขั้นตอนก็ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับรูปแบบการใช้ชีวิตในปัจจุบันมากขึ้นไปอีก ด้วย กรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม (2559)

จากการศึกษาคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจชุมชนบ้านร่องดอนชัย ได้สัมภาษณ์ นายนิคม ทิพย์ปัญญา ประธานกลุ่มรัฐวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ตด ได้กล่าวว่าผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ตดในปัจจุบันมีผู้ผลิตออกจำหน่ายมากมาย ส่วนใหญ่ผลิตภัณฑ์ที่มีจำหน่ายรูปแบบคล้ายคลึงกันจึงทำให้ผลิตภัณฑ์ของชุมชนบ้านร่องดอนชัย ยังไม่โดดเด่นในเชิงภาพลักษณ์เท่าที่ควร ดังนั้น คณะผู้วิจัยมีแนวความคิดที่จะนำเอาเทคนิคที่มีชื่อเรียกว่าเดโคพาจ (Decoupage) เป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมในยุคปัจจุบันมาพัฒนาต่อยอด โดยการศึกษาลายไทยล้านนาที่มีความเจริญงอกงามในอดีตมาผ่านกระบวนการพิมพ์ลายด้วยเทคนิค (เดคูพาจ) ผสมผสานลวดลายไทยล้านนาให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ตดของชุมชนบ้านร่องดอนชัย และถ่ายทอดสู่กลุ่มชุมชนบ้านร่องดอนชัย ตำบลป่าบง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้กับตัวผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าที่จะนำไปจัดจำหน่ายในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ เป็นการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเข้ามาเผยแพร่สู่ชุมชน เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับคนในชุมชนและผลิตในเชิงอุตสาหกรรมต่อไป ตามแนวดำเนินงาน เป้าหมายที่ 1 แผนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับ

ภาคอุตสาหกรรมและวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม ในสาขาที่ 4 ว่าด้วยเรื่องการบริหารข้อมูลค่าส่งข้อ 4.4 ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีคุณภาพ คือการนำองค์ความรู้ทางด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน) ถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ไปยังภาคสังคมและชุมชนรากฐานยกระดับความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพ ผลิตรายได้มูลค่าเพิ่ม และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า และผลักดันให้เกิดการนำไปสู่การต่อยอดเชิงพาณิชย์และสามารถแข่งขันในตลาดให้มากที่สุด และยังเป็นการเพิ่มทักษะด้าน วทน. ให้กับชุมชน สังคมและประชาชนในระดับพื้นที่เป็นการเสริมสร้างท้องถิ่นและสามารถแก้ไขปัญหาการเข้าถึงนวัตกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมที่เหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในธุรกิจและตอบสนองความต้องการทางตลาด ส่งผลให้สังคม ชุมชน มีความมั่นคงทางอาชีพและพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนในอนาคตแก่คนในชุมชนซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติรายประเด็นปี 2560 ตามประกาศจากภารกิจมาตรฐานระบบวิจัยที่เป็น การวิจัยเพิ่มมูลค่า และการบริการของชุมชน โอท็อป (OTOP) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในการเพิ่มประสิทธิภาพของสินค้า โดยการนำศักยภาพรวมถึงภูมิปัญญาของพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ทำให้ชุมชนเข้มแข็งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ออกแบบลวดลายไทยล้านนาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตกแต่งผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ตดโดยใช้เทคนิคเดคูพาจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่ดัดแปลงไม้ไผ่ตดลวดลายล้านนาด้วยเทคนิคเดคูพาจ

3. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมไม้ไผ่ขด ลวดลายล้านนาด้วยเทคนิคเคคูพาง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ทางด้านความพึงพอใจต่อผลการ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วย เทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้านร้องดอนชัย ได้ดำเนิน ในหัวข้อดังนี้

3.1 เครื่องมือการวิจัย

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ และแบบสอบถามความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย

3.1.1.1 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขด ลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง แบ่ง ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของลวดลายล้านนา ที่ ควรการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขด ลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง

คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหา คุณภาพเครื่องมือตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาและออกแบบลวดลายที่เป็น เอกลักษณ์ของชาวล้านนา โดยการลงพื้นที่เก็บ ข้อมูลจากวัดจำนวน 3 วัดคือ วัดพระสงฆ์ วรวิหาร วัดดวงดี และวัดเจดีย์หลวงวรวิหาร

ซึ่งแต่ละวัดมีความโดดเด่นทางด้านงาน ศิลปวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จากการศึกษา สถาปัตยกรรมภายในวัดดวงดี พระวิหารและ พระพระอุโบสถของวัดดวงดีมีลวดลายของงาน แกะสลักที่งดงาม ลักษณะวิหารเป็นวิหารแบบ ล้านนา ที่ได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมต้น รัดตนโกสินทร์ คุณค่าของวิหารแห่งนี้อยู่ที่ลวดลาย แกะสลักไม้ประดับสถาปัตยกรรม เช่น ค้ำยันหู ข้างแกะเป็นลวดลายสวยงาม รวมทั้งลวดลาย แกะสลักเหนือกรอบประตูทางสถาปัตยกรรม ส่วนใหญ่ลวดลายที่ใช้จะเป็นลวดลายลาย เครือเถาพรรณพฤกษาและดอกบัว ปิดทองอร่าม ละเอียดย่อนช้อย หางหงส์แกะสลักเป็นรูป พญานาคโดยนำลวดลายแกะสลักจากพระวิหาร และพระพระอุโบสถ มาเป็นแรงบันดาลใจในการ ออกแบบและพัฒนาเป็นลวดลายที่ใช้ประดับ ตกแต่งผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลาย ล้านนา ได้แก่ 1) ลายออกแบบจากวัดเจดีย์หลวง โดดเด่นทางด้านลายคำหรือลายรักษัปัดทอง 2) ลายออกแบบจากวัดพระสงฆ์รวมหาวิหาร โดดเด่นทางด้าน ปูนปั้น 3) ลายออกแบบจากวัด ดวง ดี โดดเด่นทางด้านไม้แกะสลัก

2) ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตาม แนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ได้ เนื้อหาเพียงพอและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัด

3) นำแบบสอบถามที่สร้างไปสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

4) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
ผู้เชี่ยวชาญ นำไปปรับปรุงลดทอน

3.1.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ
กลุ่มเป้าหมายต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรม
ไม้ไผ่ขดลดทอนด้วยเทคนิคเคคูพาง แบ่ง
ออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของ
กลุ่มเป้าหมาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึง
พอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์
นวัตกรรมไม้ไผ่ขดลดทอนด้วยเทคนิคเค
คูพาง

คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหา
คุณภาพเครื่องมือตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามและแนวทาง
ในการสร้างข้อคำถามความพึงพอใจต่อการ
พัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมไม้ไผ่ขดลดทอน
ด้วยเทคนิคเคคูพาง

2) ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

3) นำแบบสอบถามที่สร้างสอบถาม
ความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 25 คน

4) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
ความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิด
เป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็น
ร้อยละ 22.00

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่ มากกว่า 60 ปี คิด
เป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาอายุ ต่ำกว่า 21 ปี
31-40 ปี 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุ
21-30 ปี 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00

การศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ระดับประถม คิด
เป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาระดับปริญญาตรี
คิดเป็นร้อยละ 28.00 ระดับมัธยม คิดเป็นร้อย
ละ 12.00 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ
ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1

รายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่รายได้ต่ำ
กว่า 5,000 คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาไม่มี
รายได้ และมากกว่า 20,000 คิดเป็นร้อยละ 20.00
รายได้ 10,000-15,000 คิดเป็นร้อยละ 16.00
รายได้ 5,000-10,000 คิดเป็นร้อยละ 12.00
และรายได้ 15,000-20,000 คิดเป็นร้อยละ 4.00

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ค้าขาย คิดเป็นร้อย
ละ 40.00 รองลงมาข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ
28.00 แม่บ้านคิดเป็นร้อยละ 20.00 และรับจ้าง
คิดเป็นร้อยละ 12.00

ท่านมีประสบการณ์ด้านการทำผลิตภัณฑ์
จากไม้ไผ่ขดลดทอน ด้วยเทคนิคเคคูพาง พบว่า
ส่วนใหญ่เคยทำจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม คิดเป็น
ร้อยละ 52.00 รองลงมาไม่เคยทำ คิดเป็นร้อยละ
40 และเคยทำใช้เอง คิดเป็นร้อยละ 8

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อ
โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์

หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.62 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจระยะเวลาจัดอบรม อยู่ในระดับ

มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 รองลงมาตรงกับความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 และมีความน่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.56 ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.60	มากที่สุด
2. ตรงกับความต้องการ	4.64	มากที่สุด
3. มีความน่าสนใจ	4.56	มากที่สุด
4. ระยะเวลาจัดอบรม	4.68	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.62	มากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อการออกแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจ มีการออกแบบลวดลายที่สอดคล้องกับลายล้านนา อยู่ใน

ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 รองลงมามีความแปลกใหม่ มีการนำวัสดุมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และมีรูปแบบสอดคล้องกับความต้องการ หรือความนิยมในปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพางด้านการออกแบบ

ด้านการออกแบบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. มีความแปลกใหม่	4.68	มากที่สุด
2. มีการนำวัสดุมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.68	มากที่สุด
3. มีการออกแบบลวดลายที่สอดคล้องกับลายล้านนา	4.76	มากที่สุด

4. มีรูปแบบสอดคล้องกับความต้องการ หรือความนิยมในปัจจุบัน	4.68	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.70	มากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านวิทยากร โดยรวบอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 และจากการประเมินผลในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และมี

มนุษย์สัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 รองลงมาตรงต่อเวลา และมีวิธีการสอนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 สนใจผู้เรียนอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาด้านวิทยากร

ด้านวิทยากร	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.76	มากที่สุด
2. สนใจผู้เรียนอย่างทั่วถึง	4.68	มากที่สุด
3. มีมนุษย์สัมพันธ์	4.76	มากที่สุด
4. ตรงต่อเวลา	4.72	มากที่สุด
5. มีวิธีการสอนที่น่าสนใจ	4.72	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.73	มากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 และจากการประเมินผลในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจวัสดุอุปกรณ์มีคุณภาพ และวัสดุ มีความทันสมัย

อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 รองลงมาวัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสมกับการใช้งาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 และวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 ดังตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาด้านวัสดุอุปกรณ์

ด้านวัสดุอุปกรณ์	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. วัสดุ อุปกรณ์เพียงพอ	4.52	มากที่สุด

2. วัสดุ อุปกรณ์มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.60	มากที่สุด
3. วัสดุ อุปกรณ์มีคุณภาพ	4.76	มากที่สุด
4. วัสดุ มีความทันสมัย	4.76	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.66	มากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านวัสดุ อุปกรณ์ โดยรวบอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจมีการให้บริการและอำนวยความสะดวกของทีมงาน ผู้จัดโครงการเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 รองลงมาการจัดอาหารว่างและ

อาหารกลางวัน เหมาะสมและเพียงพอ อยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ความเพียงพอ ของสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไป อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 และความเหมาะสม ของสถานที่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 ดังตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคดูพาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ความเหมาะสมของสถานที่	4.52	มากที่สุด
2. ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไป	4.60	มากที่สุด
3. การจัดอาหารว่างและอาหารกลางวัน เหมาะสมและเพียงพอ	4.68	มากที่สุด
4. มีการให้บริการและอำนวยความสะดวกของทีมงาน ผู้จัดโครงการเป็นอย่างดี	4.76	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.64	มากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่า และประโยชน์ใช้สอย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ประโยชน์ ทั้งเป็นของที่ระลึก ของตกแต่งบ้าน

และของใช้ในครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 รองลงมาเป็นการส่งเสริมอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ดังตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพางด้านสิ่งแวดล้อมและความสะดวก

ด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. เป็นการส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.72	มากที่สุด
2. เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขด	4.68	มากที่สุด
3. ผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์	4.76	มากที่สุด
ทั้งเป็นของที่ระลึก ของตกแต่งบ้าน และของใช้ในครัวเรือน		
ค่าเฉลี่ย	4.72	มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 22.00 มีอายุ มากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาอายุ ต่ำกว่า 21 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ประถม คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.00 ตามลำดับ รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาไม่มีรายได้ และรายได้มากกว่า 20,000 คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ อาชีพ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 28.00ตามลำดับ มีประสบการณ์ด้านการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ขดล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ส่วนใหญ่เคยทำ จำหน่ายเป็นอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาเคย ไม่เคยทำ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย

ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลาย

ล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้านร้องตอน ชัย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการออกแบบ ด้านวิทยากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย มีคะแนนความพึงพอใจอยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จากทุกข้อของการประเมิน สำหรับคะแนนเฉลี่ยรวมจากทุกข้อที่ประเมินแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย

ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้านร้องตอน ชัย อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีระยะเวลาจัดอบรมไม่มากเกินไป ตรงกับความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำให้มีความน่าสนใจ

สอดคล้องกับแนวคิดของคณะผู้วิจัยโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขด ลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาง ชุมชนบ้าน ร้องดอนชัย อำเภอสาร์ภัก จังหวัดเชียงใหม่

ด้านการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ ออกแบบลวดลายที่สอดคล้องกับลายล้านนา ที่มี การนำวัสดุมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม มีความแปลกใหม่ รูปแบบสอดคล้องกับ ความ ต้องการ หรือความนิยมในปัจจุบัน ด้วยเหตุผล เหล่านี้จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับ กลุ่มเป้าหมายได้สอดคล้องกับแนวความคิดของ สุภาพร (2552) กล่าวว่า การออกแบบ การทำ ลวดลาย จักสาน การย้อมสี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นความรู้ใหม่ที่พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น วิภา (2552) ที่การออกแบบที่มีเอกลักษณ์เด่นเป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่นสิ่งสำคัญคือควรพัฒนา ลวดลายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการประยุกต์เพื่อ ดึงดูดความสนใจ

ด้านวิทยากร มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิทยากรมี ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้วยความ คล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่าง ราบรื่นไม่ติดขัด มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดียิ้มแย้ม แจ่มใส ให้ความสนใจอย่างทั่วถึงมาสอนตรงต่อ เวลาทุกครั้ง มีวิธีสอนที่น่าสนใจ ใช้การถ่ายทอด ความรู้แบบการสาธิตประกอบคำบรรยายทำให้ เข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น เปิดโอกาสให้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงสามารถสร้าง ความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ ดังเช่น อาณาภาพ (2542) เสนอว่า วิทยากร ถือเป็น สะพานที่เชื่อมระหว่างเนื้อหาไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นหากวิทยากร มีความสามารถในการ

ถ่ายทอด มีเทคนิคที่แปลกใหม่ ก็จะทำให้เนื้อหา ที่จะถ่ายทอดไปสู่กลุ่มเป้าหมายทำได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีการลงมือปฏิบัติ ก็ยังทำ ให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนุกสนานไปกับการ เรียนรู้มากขึ้น ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัย ความรู้หลายสาขาวิชามาผสมผสานกับศิลปะการ ถ่ายทอดความรู้ทั้งในรูปแบบ ของกิจกรรมการ ลงมือปฏิบัติ เช่นเดียวกับชาติชาย (2544) เสนอ ว่า การได้ลงมือกระทำกิจกรรม โดยมีผู้สอนให้ ความเห็นในการสร้างความเข้าใจหรืออธิบายเมื่อ ผู้เรียนสงสัย ส่งผลให้เกิดการกล้าคิด กล้า แสดงออก อันส่งผลต่อการสร้างความเชื่อมั่นใน ตนเอง

ด้านวัสดุอุปกรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิทยากรเตรียม วัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้งาน โดยได้จัดวัสดุอุปกรณ์ให้เป็นชุด ๆ ทำให้ สะดวก ในการลงมือปฏิบัติ เช่นกับจิราพัทธ์ (2553) บรรยายว่าวัสดุอุปกรณ์ในการประดิษฐ์ชิ้นงาน และวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบการสอนมี เพียงพอส่งผลให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งไม่เครียด ไม่มีความกังวลว่าวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ กล้าที่จะ ประดิษฐ์ชิ้นงาน ไม่กลัวหากมีการทำวัสดุเสียหาย นอกจากนั้นผู้ศึกษายังคำนึงถึงคุณภาพ และความ ทนสมัยของวัสดุอุปกรณ์ ที่ทำให้รู้สึกเกิดความ กระตือรือร้น อยากทำงานประดิษฐ์ และจรรยา (2553) พบว่า การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการ ประดิษฐ์ชิ้นงานต้องเลือกให้เหมาะสมจึงจะได้ งาน ออกมา มีคุณภาพ สวยงาม รวมทั้งต้องดูแล วัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ นอกจากนี้ณัฐภา ภัทร (2554) ยังระบุว่าวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้มี ความหลากหลาย จะทำให้เกิดการตื่นตาตื่นใจ มี ความตั้งใจกระตือรือร้นที่จะทำงานให้เสร็จ ทันเวลา โดยไม่ทอดทิ้งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากความเหมาะสมของสถานที่ที่มีการให้บริการและอำนวยความสะดวกของทีมงานผู้จัดโครงการเป็นอย่างดี เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไป และมีการจัดอาหารว่างและอาหารกลางวันเหมาะสมและเพียงพอด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ สอดคล้องกับแนวคิดของคณะผู้วิจัยโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาจ ชุมชนบ้านร้องดอนชัย อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่

ด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเป็นของที่ระลึก ของตกแต่งบ้าน และของใช้ในครัวเรือน เป็นการส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขด ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ ตามที่ฉายรุ่ง (2547) บรรยายว่า การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นอย่างสมดุลและยั่งยืน สามารถตอบสนองประโยชน์ของชุมชนและจำหน่ายเสริมรายได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1.ควรติดตามแนวทางในการการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา

ด้วยเทคนิคเคคูพาจ ชุมชนบ้านร้องดอนชัย อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่

2.การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ไผ่ขดลวดลายล้านนา ด้วยเทคนิคเคคูพาจ ชุมชนบ้านร้องดอนชัย อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่

3.การพัฒนาการเขียนลวดลายให้ผลิตภัณฑ์มีสีสันมากยิ่งขึ้น

References

- Atom. (2014). **Lacquerware mades from Khod bamboo of Chiang Mai.** Retrieved May 13, 2017, from <http://lacquer57.blogspot.com>.
- Decorative Arts for Decopage: History and background.** (n.d.). Retrieved May 13, 2017, from <http://department.utcc.ac.th>.
- Janya Lumlert. (2010). **Invention design.** Retrieved May 30, 2017, from <http://www.kr.ac.th/wai/show.php?id=392>.
- Jirapat Kaewsritthong. (2010). **The effect of using the training program on artificial arts for the elderly in the elderly welfare development center, Ban Bang Khae Bangkok** (Master's thesis). Rajamangala University of Technology Thanyaburi. Bangkok.
- Marut Choktrakulpaisarn and Chana Kijbunkong. (2017). **The product is blown from recycled paper using paper masse and decoupage**

- techniques** (Master's thesis). Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. Bangkok.
- Nathaya Phurahong. (2004). **Development of a group of professionals in bamboo coiling. Sriphan kitchen community Tha Sala Subdistrict, Mueang District Chiang Mai Province.** (Master's thesis). Chiang Mai University. Chiang Mai.
- Nom thipPanya. (2017, May 20). Interviewed by Anusorn Jaiton [Mobile sound recording]. Chairman of the Bamboo Coiled Community Enterprises Group Ban Rong Don Chai Community, Pa Bong Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai.
- Supaporn Chaowang. (2009). **Application folk wisdom in the development commercial wickerworks, Nakhon Ratchasima Province** (Master's thesis). Mahasarakham University. Mahasarakham.
- Wipha Kaewpankan. (2009). **Guidelines for conservation and development of handicrafts: Bamboo basketry in Nakhon Ratchasima Province** (Master's thesis). Mahasarakham University. Mahasarakham.
- Yuttaphum Chumphurat and Chat Phet Chomjai. (2014). **Development of Lanna lacquerware pattern with decoupa art** (Master's thesis).